

ТЕОРЕТИЧНЕ ПІДҐРУНТЯ УПРАВЛІННЯ ІНФОРМАЦІЙНИМ ПОТЕНЦІАЛОМ ЕНЕРГЕТИЧНОГО ПІДПРИЄМСТВА В УМОВАХ ЦИФРОВОЇ КОГЕРЕНТНОСТІ

©2025 БУДАНОВ О. П.

УДК 005.6:004.9:658
JEL Classification: M15; L94; D83

Буданов О. П.

Теоретичне підґрунтя управління інформаційним потенціалом енергетичного підприємства в умовах цифрової когерентності

Статтю присвячено систематизації теоретичних положень щодо управління інформаційним та цифровим потенціалом підприємства в умовах цифрової когерентності. Актуальність дослідження зумовлена поглибленням цифрової трансформації підприємств, зростанням ролі інформації у процесах прийняття управлінських рішень та необхідністю забезпечення узгодженості цифрових ініціатив, технологій і стратегічних цілей розвитку. У роботі послідовно проаналізовано підходи до визначення понять «управління», «інформаційний потенціал підприємства» та «цифрова когерентність», що дало змогу виявити їх ключові змістовні характеристики та взаємозв'язки. Обґрунтовано, що управління в умовах цифрової трансформації набуває інформаційно орієнтованого характеру та передбачає цілеспрямований вплив суб'єкта управління на складні соціально-економічні системи з використанням цифрових інструментів. Інформаційний потенціал підприємства розглянуто як динамічну сукупність інформаційних ресурсів, організаційно-технічних можливостей і здатності до роботи з інформацією, що забезпечують ефективність управлінських рішень і конкурентоспроможність підприємства. Особливу увагу приділено цифровій когерентності, яка визначена як характеристика узгодженості та інтеграції цифрових технологій, ініціатив і управлінських рішень у межах підприємства. Доведено, що цифрова когерентність виступає необхідною умовою ефективного використання цифрового та інформаційного потенціалу. На основі проведеного теоретичного синтезу запропоновано узагальнене визначення управління цифровим потенціалом підприємства як цілеспрямованого, інформаційно обґрунтованого процесу впливу на сукупність цифрових можливостей з метою забезпечення їх узгодженого функціонування та досягнення стратегічних цілей розвитку. Отримані результати формують концептуальну основу для подальших прикладних і емпіричних досліджень у сфері управління підприємствами в умовах цифрової трансформації.

Ключові слова: управління, інформаційний потенціал, цифрова когерентність, управління інформаційним потенціалом.

DOI: <https://doi.org/10.32983/2222-0712-2025-4-181-189>

Рис.: 4. **Табл.:** 3. **Бібл.:** 14.

Буданов Олександр Павлович – аспірант, Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна (майдан Свободи, 4, Харків, 61022, Україна)

E-mail: pavelfeofanovich@ukr.net

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-2122-2708>

UDC 005.6:004.9:658
JEL Classification: M15; L94; D83

Budanov O. P. The Theoretical Foundations of Managing the Information Potential of an Energy Enterprise in the Context of Digital Coherence

The article is devoted to systematizing theoretical approaches to managing an enterprise's informational and digital potential within the framework of digital coherence. The relevance of the study is driven by the deepening digital transformation of enterprises, the growing role of information in managerial decision-making processes, and the need to ensure alignment between digital initiatives, technologies, and strategic development goals. The article systematically analyzes approaches to defining the concepts of «management», «enterprise information potential», and «digital coherence», enabling the identification of their key substantive characteristics and interrelationships. It is substantiated that management in the context of digital transformation takes on an information-oriented nature and implies a purposeful influence of the management entity on complex socioeconomic systems through the use of digital tools. The informational potential of an enterprise is considered as a dynamic aggregate of information resources, organizational and technical capabilities, and the ability to work with information, which ensures the effectiveness of managerial decisions and the competitiveness of the enterprise. Special attention is given to digital coherence, defined as the characteristic of alignment and integration of digital technologies, initiatives, and managerial decisions within the enterprise. It has been demonstrated that digital coherence is a necessary condition for the efficient use of digital and informational potential. Based on the conducted theoretical synthesis, a generalized definition of enterprise digital potential management is proposed as a purposeful, information-based process of influencing the set of digital capabilities to ensure their coordinated functioning and the achievement of strategic development goals. The obtained results form a conceptual foundation for further applied and empirical research in the field of enterprise management in the context of digital transformation.

Keywords: management, information potential, digital coherence, information potential management.

Fig.: 4. **Tabl.:** 3. **Bibl.:** 14.

Budanov Oleksandr P. – Postgraduate Student, V. N. Karazin Kharkiv National University (4 Svobody Square, Kharkiv, 61022, Ukraine)

E-mail: pavelfeofanovich@ukr.net

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-2122-2708>

Вступ. Сучасний етап розвитку енергетичного сектора характеризується глибокими структурними та технологічними трансформаціями, зумовленими цифровізацією, зростанням ролі даних, посиленням регуляторних вимог і підвищенням суспільних очікувань щодо надійності та стійкості функціонування енергетичних підприємств. У таких умовах інформація перестає виконувати виключно допоміжну функцію та перетворюється на стратегічний ресурс, здатний визначати ефективність управлінських рішень, конкурентоспроможність підприємства та його адаптивність до змін зовнішнього середовища. Це актуалізує необхідність поглибленого теоретичного осмислення поняття «інформаційний потенціал» і механізмів його управління.

Водночас цифрова трансформація енергетичних підприємств не обмежується впровадженням окремих інформаційних систем або цифрових технологій. Вона формує нову логіку організації управлінських процесів, у межах якої критичного значення набуває узгодженість цифрових рішень, інформаційних потоків, організаційних структур і стратегічних цілей розвитку. У цьому контексті все більшої наукової та практичної ваги набуває поняття «цифрова когерентність», що відображає рівень внутрішньої узгодженості та взаємопідсилення цифрових елементів системи управління підприємством. Саме цифрова когерентність визначає, наскільки ефективно інформаційний та цифровий потенціал можуть бути інтегровані в єдиний управлінський контур.

Також для енергетичних підприємств проблема управління інформаційним потенціалом ускладнюється високою регульованістю галузі, критичною залежністю від надійності інформаційних систем та необхідністю синхронізації виробничих, диспетчерських і управлінських процесів у реальному часі. За таких умов відсутність цифрової когерентності призводить не лише до зниження управлінської ефективності, а й до зростання операційних та техногенних ризиків, що обумовлює потребу в поглибленому теоретичному осмисленні зазначеної проблематики.

Дослідженню управління в загальному його визначенні присвячено низці наукових праць вчених-економістів

та дослідників, серед яких Коваленко Н. [1], Кривда О. [2], Піляєв В. [3], Файвішенко Д. [4], Федоренко В. [5], Лагутін Г. [5], Денисенко М. [5] та ін.

Інформаційний потенціал підприємства постав науковим інтересом дослідників в галузі економіки та менеджменту, серед яких Кузьменко О. В. [6], Матукова-Ярига Д. [7], Покровенко Д. А. [7], Нечаєв М. П. [7], Павлюк Ю. В. [8], Пасько М. [9], Клименко К. В. [10] та багатьох інших.

Цифрову когерентність було досліджено вітчизняними вченими-економістами та дослідниками, зокрема Обруч Г. В. [11], Зайцевою А. С. [12], Прохоровою В. В. [13], Юхман Я. В. [13], Янчак Ю. О. [13], Коптевою Г. М., Панченко А. О. [14] та ін.

Попри зростаючий інтерес науковців до проблем цифровізації та управління інформаційними ресурсами, у сучасних дослідженнях спостерігається фрагментарність підходів до трактування ключових понять.

Метою статті є систематизація теоретичних положень щодо управління інформаційним потенціалом енергетичного підприємства в умовах цифрової когерентності на основі послідовного аналізу та синтезу базових понять «управління», «інформаційний потенціал», «цифрова когерентність» і «управління інформаційним потенціалом підприємства».

Осмислення проблематики формування та розвитку інформаційного потенціалу підприємства неможливе без звернення до базового поняття «управління», яке визначає логіку цілеспрямованого впливу на будь-які економічні системи. Саме управління виступає тією інтегрованою основою, що забезпечує координацію ресурсів, процесів і результатів діяльності підприємства в умовах мінливого зовнішнього середовища.

У контексті цифрових трансформацій зміст управління істотно ускладнюється, оскільки потребує врахування нових інформаційних потоків, швидкості оброблення даних і взаємодії людини з цифровими технологіями. Це зумовлює необхідність більш глибокого теоретичного аналізу сутності управління як передумови подальшого дослідження специфічних форм його реалізації на підприємстві (табл. 1).

Таблиця 1

Підходи до визначення поняття «управління»

№	Автор	Визначення
1	Коваленко Н. В. [1]	спрямованість дій або напрям руху в системі. Будь-який рух чи дія здійснюється за допомогою механізму, який діє в самій системі, де діє дві підсистеми: керівник – суб'єкт управління і підлеглий – об'єкт управління
2	Кривда О. В. [2]	процес планування, організації, керівництва та контролю діяльності членів організації та використання всіх інших її ресурсів для досягнення поставлених цілей
3	Піляєв В. Р. [3]	цілеспрямований вплив апарату управління суб'єкта господарювання на трудовий колектив для досягнення поставленої мети
4	Файвішенко Д. С. [4]	усвідомлений вплив на об'єкти, процеси учасників їх взаємодії з метою отримання бажаних результатів
5	Федоренко В., Лагутін Г., Денисенко М. [5]	процес перероблення інформації задля підготовки, ухвалення та реалізації рішень, що забезпечують підвищення ефективності роботи організації, поліпшення якості продукції

Джерело: складено за [1–5]

Аналіз наукових підходів до трактування поняття «управління», що подано в табл. 1, свідчить про його багатомірність та еволюційний характер. Узагальнюючи наведені визначення, доцільно зазначити, що управління розглядається як цілеспрямований вплив суб'єкта на об'єкт у межах певної системи, що забезпечує впорядкування її функціонування та розвиток, інтерпретується як безперервний процес, що охоплює планування, організацію, керівництво та контроль діяльності з метою досягнення визначених цілей. Також акцентовано увагу на інформаційній

природі управління, тобто як процес перероблення інформації, що забезпечує підготовку, ухвалення та реалізацію управлінських рішень. Такий підхід є особливо значущим у контексті цифровізації, оскільки підкреслює роль інформації як основи ефективного управлінського впливу.

Узагальнення підходів до трактування поняття «управління» дозволяє наочно відобразити його багатомірність і підкреслити еволюцію від механістичного впливу до інформаційно орієнтованого управлінського процесу (рис. 1).

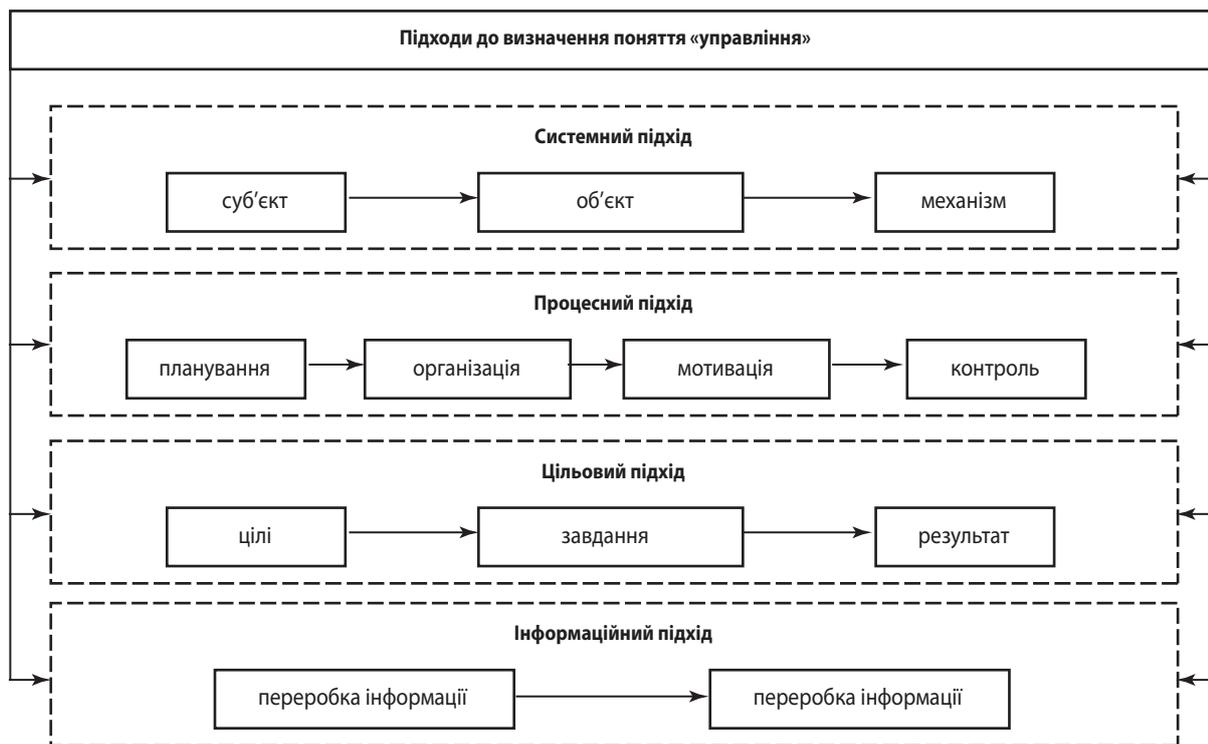

Рис. 1. Підходи до визначення поняття «управління»

Джерело: узагальнено автором на основі [1–5]

У сучасних умовах цифрової трансформації управління дедалі більше зміщується від ієрархічної моделі до мережевої та адаптивної, у межах якої зростає значення інформаційної взаємодії, швидкості обміну даними та гнучкості управлінських рішень. Це особливо актуально для енергетичних підприємств, діяльність яких характеризується високим рівнем технологічної складності, безперервністю виробничих процесів та підвищеними вимогами до надійності управління. У такому контексті управління перестає бути лише інструментом координації діяльності та трансформується у механізм формування і реалізації потенціалів підприємства. Саме через управлінські рішення відбувається перетворення інформаційних ресурсів на інформаційний потенціал, а цифрових технологій – на джерело управлінської ефективності. Тому розгляд управління як інформаційно орієнтованого процесу є методологічно необхідним для подальшого аналізу управління інформаційним потенціалом підприємства.

Отже, узагальнення наукових підходів дозволяє визначити управління як цілеспрямований, інформаційно

обґрунтований процес впливу суб'єкта на об'єкт управління, спрямований на досягнення визначених цілей шляхом координації дій, ресурсів і процесів у межах організаційної системи.

Подальше уточнення теоретичних засад практичної площини дослідження потребує зосередження уваги на інформаційному потенціалі підприємства як одному з ключових об'єктів сучасного управління (табл. 2).

Зростання ролі інформації у процесах планування, контролю та прийняття управлінських рішень зумовлює перехід від розгляду інформації як допоміжного ресурсу до усвідомлення її потенціальної цінності для розвитку підприємства. Інформаційний потенціал відображає не лише наявність певного обсягу даних, а й здатність підприємства формувати, обробляти, інтерпретувати та використовувати інформацію з метою досягнення стратегічних і операційних цілей.

Доцільно зазначити, що у галузях із високим рівнем технологічної складності, зокрема в енергетиці, інформаційний потенціал набуває системоутворювального зна-

Підходи до визначення поняття «інформаційний потенціал підприємства»

№	Автор	Визначення
1	Кузьменко О. В. [6]	це сукупність інформаційних ресурсів і здатностей до їх реалізації, які забезпечують умови його тривалого розвитку на ринку на основі генерації, накопичення і використання знань
2	Матукова-Ярига Д. Г., Покровенко Д. А., Нечаєв М. П. [7]	це єдність організаційно-технічних та інформаційних можливостей, які забезпечують підготовку й прийняття управлінських рішень та впливають на характер виробництва через збирання, зберігання, обробку та поширення інформаційних ресурсів
3	Павлюк Ю. В. [8]	це всі можливості підприємства стосовно роботи з внутрішньою та зовнішньою інформацією, підвищуючи конкурентоздатність підприємства
4	Пасько М. [9]	це єдність організаційно-технічних та інформаційних можливостей, які забезпечують підготовку й прийняття управлінських рішень та впливають на характер (специфіку) виробництва через збирання, зберігання (нагромадження), обробку та поширення інформаційних ресурсів
5	Клименко К. В. [10]	це елемент економічного потенціалу, у складі ресурсного потенціал

Джерело: складено за [6–10]

чення, оскільки визначає ефективність функціонування виробничих та управлінських контурів.

На відміну від статичних інформаційних ресурсів, інформаційний потенціал має динамічний характер, оскільки формується та трансформується в процесі управлінської діяльності. Його рівень залежить не лише від обсягу доступної інформації, а й від якості управлінських процедур, цифрових інструментів оброблення даних та здатності персоналу інтерпретувати інформацію з урахуванням стратегічних цілей підприємства. У цьому сенсі інформаційний потенціал є похідною категорією від системи управління.

Аналіз наукових підходів до визначення поняття «інформаційний потенціал підприємства», що подано в табл. 2, свідчить про відсутність єдиного універсального трактування, але водночас дозволяє виокремити спільні концептуальні положення, зокрема інформаційний потенціал розглядається не лише як сукупність інформаційних ресурсів, а і як здатність підприємства до їх формування, оброблення та використання, що підкреслює його динамічний характер. Суттєвим є також акцент на зв'язку інформаційного потенціалу з процесами прийняття управлінських рішень. Інформаційний потенціал постає як основа забезпечення управлінської діяльності через збирання, зберігання, обробку та поширення інформації, а також через організаційно-технічні можливості підприємства, що надає цьому поняттю системного змісту.

Для енергетичних підприємств інформаційний потенціал набуває особливого значення з огляду на необхідність оброблення великих масивів технологічних, диспетчерських і регуляторних даних, що безпосередньо впливають на стабільність функціонування та енергетичну безпеку.

З огляду на різноманітність наукових підходів до трактування поняття «інформаційний потенціал підприємства» та багатовимірність його змісту, доцільним є її подальше узагальнення у концептуально-структурованому вигляді (рис. 2).

Таким чином, узагальнення наукових підходів дозволяє розглядати інформаційний потенціал підприємства

як складну, багатокомпонентну характеристику, що відображає сукупність інформаційних ресурсів, організаційно-технічних можливостей і здатності підприємства щодо роботи з інформацією з метою забезпечення ефективного управління, підвищення конкурентоспроможності та сталого розвитку. Саме в такому розумінні інформаційний потенціал постає ключовим об'єктом управлінського впливу в умовах цифрових трансформацій.

Водночас із посиленням ролі інформаційного потенціалу в діяльності підприємств актуалізується проблема узгодженості цифрових процесів і рішень, що обумовлює звернення до поняття «цифрова когерентність». Цифрова трансформація часто супроводжується фрагментарним впровадженням технологій, що не завжди забезпечує очікувані управлінські ефекти. У цьому зв'язку дедалі більшого значення набуває не стільки рівень цифровізації як такий, скільки ступінь взаємної узгодженості цифрових інструментів, інформаційних потоків і організаційних механізмів управління (табл. 3).

Аналіз наукових підходів до визначення поняття «цифрова когерентність» (табл. 3) свідчить про його формування як відносно нового, але концептуально важливої характеристики цифрового розвитку підприємства. У більшості підходів акцентується увага на гармонійному поєднанні цифрових технологій із бізнес-стратегією підприємства, а також на інтеперабельності нових цифрових рішень з наявною техніко-технологічною базою. Пов'язують цифрову когерентність і з розвитком організаційних і кадрових компетенцій, що розширює зміст зазначеного поняття до рівня комплексної управлінської характеристики. У цьому контексті цифрова когерентність постає як умова ефективного використання цифрового та інформаційного потенціалу підприємства, а також як чинник досягнення стратегічних цілей його розвитку.

У галузі енергетики цифрова когерентність має критичне значення, оскільки неузгодженість цифрових рішень у виробничих і управлінських контурах може призводити не лише до економічних втрат, а й до техногенних ризиків.

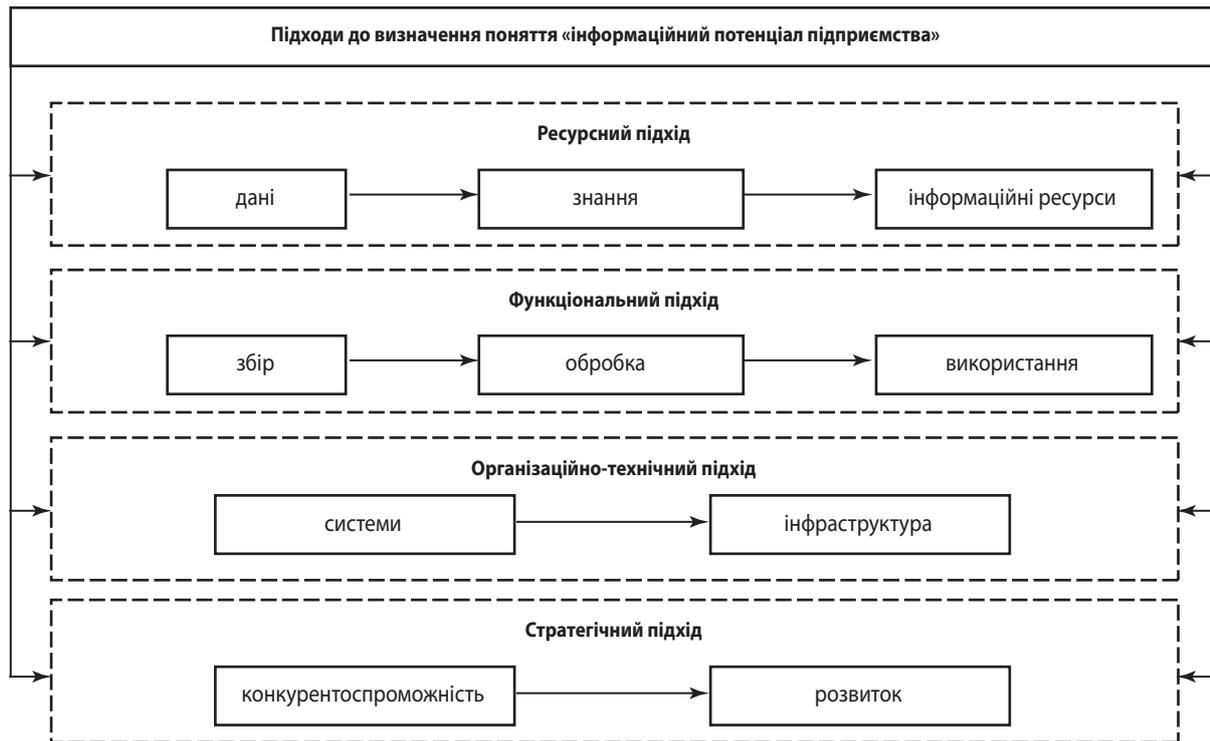

Рис. 2. Підходи до визначення поняття «інформаційний потенціал підприємства»

Джерело: узагальнено автором на основі [6–10]

Таблиця 3

Підходи до визначення поняття «цифрова когерентність»

№	Автор	Визначення
1	Обруч Г. В. [11]	властивість забезпечення інтероперабельності цифрових інновацій та наявних технологічних і технічних рішень на підприємствах, що досягається завдяки інтеграції доповненого реального та віртуального бізнес-середовища їх функціонування
2	Зайцева А. С. [12]	гармонійне взаємодіяння цифрових технологій та бізнес-стратегій для досягнення спільних цілей
3	Прохорова В. В., Юрман Я. В., Янчак Ю. О. [13]	узгодженість та інтеграція цифрових ініціатив та технологій усередині організації
4	Коптева Г. М., Панченко А. О. [14]	узгодженість та інтеграція цифрових ініціатив у межах підприємства, спрямованих на ефективне використання технологій, розвиток компетенцій персоналу та досягнення цілей

Джерело: складено за [11–14]

Слід підкреслити, що високий рівень цифровізації сам собою не гарантує ефективності управління, якщо цифрові рішення функціонують ізольовано або не узгоджені між собою.

Саме цифрова когерентність забезпечує перехід від фрагментарного впровадження технологій до системного цифрового розвитку підприємства. Вона формує умови, за яких цифрові технології, інформаційні потоки та управлінські рішення функціонують у єдиному логічному просторі, що особливо важливо для енергетичних підприємств із безперервним циклом діяльності.

Враховуючи концептуальну новизну та міждисциплінарний характер поняття «цифрова когерентність», доцільним є його подальше узагальнення у формі структурно-логічної моделі. Такий підхід забезпечує перехід від аналізу окремих визначень до цілісного розуміння цифрової когерентності як інтегральної управлінської характеристики, що створює передумови для обґрунтування її ролі в управлінні інформаційним потенціалом підприємства в умовах цифрової трансформації (рис. 3).

Отже, цифрова когерентність являє собою характеристику розвитку підприємства, що відображає рівень

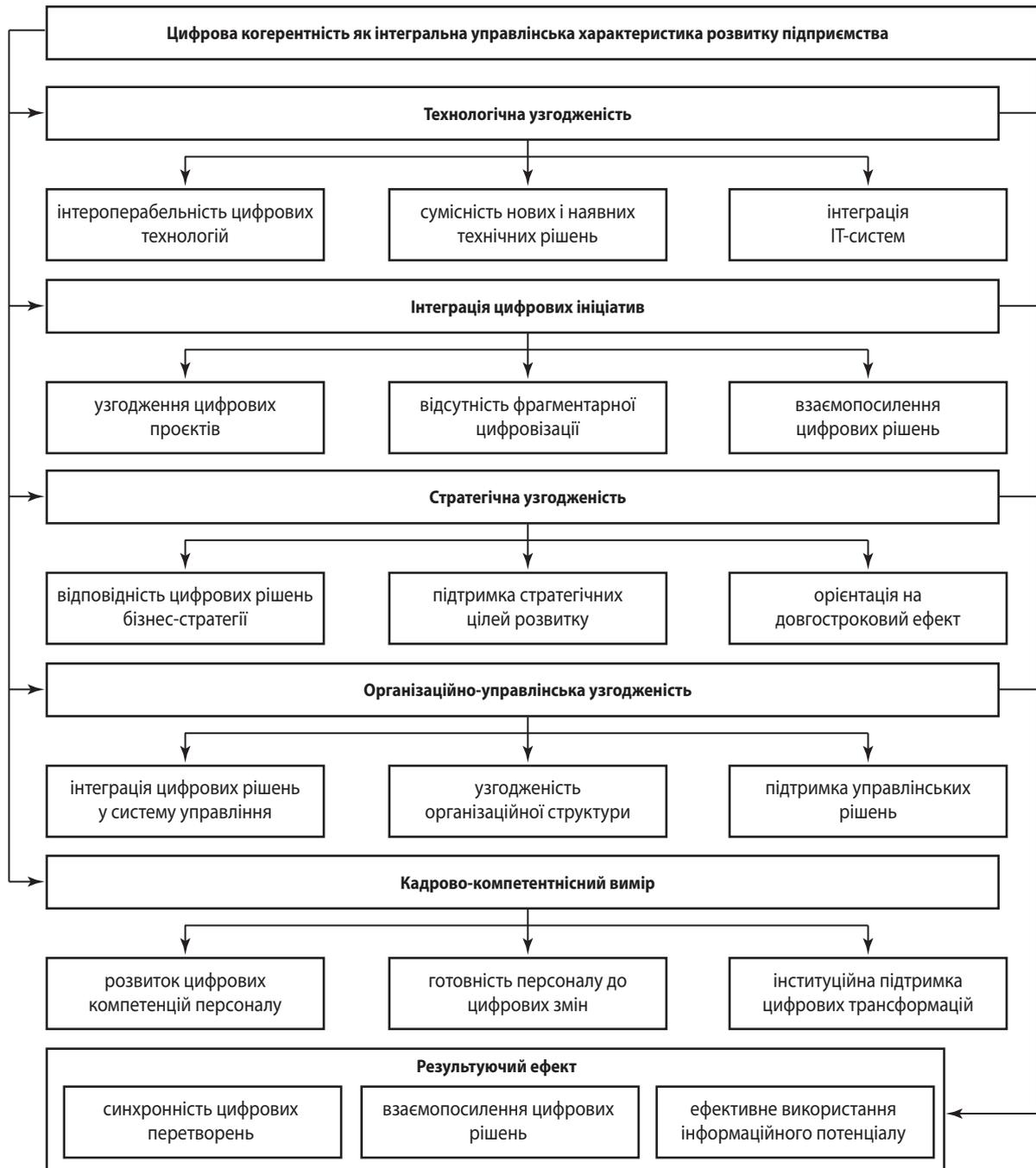

Рис. 3. Цифрова когерентність як інтегральна управлінська характеристика розвитку підприємства

Джерело: узагальнено автором на основі [11–14]

узгодженості, інтеграції та взаємодії цифрових технологій, інноваційних ініціатив, організаційних рішень і бізнес-стратегії в межах єдиного цифрового середовища функціонування підприємства.

Узагальнення результатів аналізу понять «управління», «інформаційний потенціал підприємства» та «цифрова когерентність» об'єктивно обумовлює перехід до осмислення управління інформаційним потенціалом підприємства в умовах цифрової когерентності як інтегрованої управлінської категорії.

Отже, на відміну від традиційних підходів, орієнтованих переважно на технічний або ресурсний вимір цифровізації, управління інформаційним потенціалом формується як цілеспрямований процес впливу на сукупність цифрових можливостей підприємства, що реалізуються через інформаційні ресурси, технології, організаційні механізми та компетенції персоналу.

У контексті сучасних цифрових трансформацій управління цифровим потенціалом набуває системного характеру та ґрунтується на інформаційній природі управ-

лінських рішень. Цифровий потенціал у такому підході не є автономним утворенням, а тісно взаємопов'язаний з інформаційним потенціалом підприємства, оскільки саме інформація виступає базою для функціонування цифрових технологій і платформ. Відповідно, управління інформаційним потенціалом передбачає не лише розвиток цифрових інструментів, а й забезпечення здатності підприємства ефективно формувати, обробляти та використовувати інформацію у процесі прийняття рішень.

Важливою умовою результативності управління інформаційним потенціалом виступає цифрова когерентність, яка забезпечує узгодженість цифрових ініціатив, технологій і бізнес-стратегії підприємства.

Саме за наявності цифрової когерентності управлінський вплив на цифровий потенціал набуває цілісності, а цифрові рішення починають взаємопосилувати одне одного, формуючи якісно новий рівень ефективності управління (рис. 4).

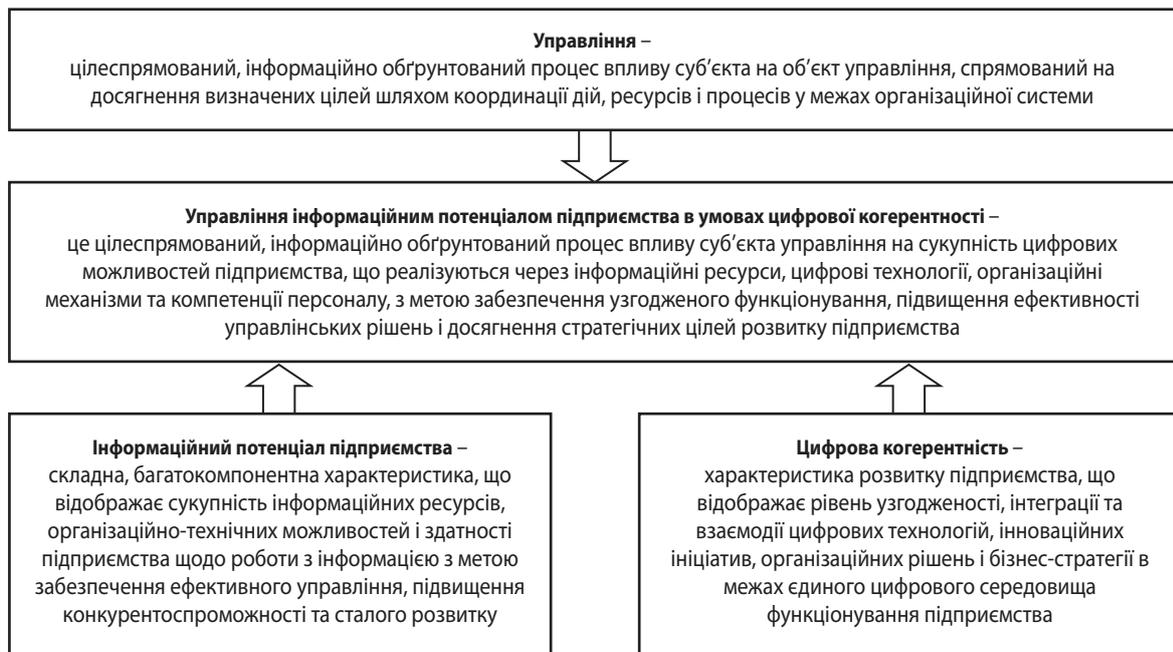

Рис. 4. Теоретичне підґрунтя управління інформаційним потенціалом енергетичного підприємства в умовах цифрової когерентності

Джерело: авторська розробка

Таким чином, управління інформаційним потенціалом підприємства в умовах цифрової когерентності – це цілеспрямований, інформаційно обґрунтований процес впливу суб'єкта управління на сукупність цифрових можливостей підприємства, що реалізуються через інформаційні ресурси, цифрові технології, організаційні механізми та компетенції персоналу, з метою забезпечення узгодженого функціонування, підвищення ефективності управлінських рішень і досягнення стратегічних цілей розвитку підприємства.

Запропоноване визначення дозволяє розглядати управління інформаційним потенціалом не як допоміжну функцію цифровізації, а як самостійний об'єкт управлінського впливу, що інтегрує інформаційні, цифрові та організаційні компоненти діяльності підприємства в умовах цифрової когерентності.

Висновки. Отже, проведений аналіз об'єктивно обумовив формування цілісного теоретичного підґрунтя управління інформаційним потенціалом підприємства в умовах цифрової когерентності шляхом послідовного аналізу та узагальнення базових наукових термінів. Встановлено, що сучасні підходи до трактування управління виходять за межі класичного функціонального розуміння

та дедалі більше ґрунтуються на інформаційній природі управлінських процесів, що набуває особливої актуальності в умовах цифрової трансформації підприємств.

Під час аналізу поняття інформаційного потенціалу підприємства обґрунтовано його системний і динамічний характер, що проявляється у поєднанні інформаційних ресурсів, організаційно-технічних можливостей і здатності підприємства до роботи з інформацією. Інформаційний потенціал визначено як ключову основу забезпечення ефективності управлінських рішень, конкурентоспроможності та довгострокового розвитку підприємства, що зумовлює необхідність цілеспрямованого управління ним у межах сучасних цифрових середовищ.

Дослідження поняття цифрової когерентності дозволило встановити, що вона виступає якісною характеристикою цифрового розвитку підприємства та відображає рівень узгодженості й інтеграції цифрових технологій, ініціатив, управлінських рішень і бізнес-стратегії. Цифрова когерентність розглядається не як результат окремих цифрових проектів, а як системна властивість організації, що забезпечує інтероперабельність цифрових рішень, їх взаємопосилення та ефективне використання цифрового й інформаційного потенціалу.

На основі проведеного теоретичного синтезу обґрунтовано доцільність розгляду управління цифровим потенціалом підприємства як інтегрованого управлінського поняття, що поєднує інформаційний, технологічний, організаційний та кадровий виміри цифрового розвитку. Управління цифровим потенціалом визначено як цілеспрямований, інформаційно обґрунтований процес впливу суб'єкта управління на сукупність цифрових можливостей підприємства з метою забезпечення їх узгодженого функціонування та досягнення стратегічних цілей розвитку в умовах цифрової когерентності.

При цьому важливо підкреслити, що сформоване у статті теоретичне бачення управління інформаційним потенціалом підприємства в умовах цифрової когерентності дозволяє подолати фрагментарність підходів, що забезпечує цілісне розуміння взаємозв'язку між управлінням, інформаційними ресурсами, цифровими технологіями та організаційними механізмами, що є принципово важливим в умовах поглиблення цифрових трансформацій.

Обґрунтування ролі цифрової когерентності як інтегральної управлінської характеристики визначає якість реалізації управлінських рішень у цифровому середовищі. На відміну від підходів, у яких акцентовано увагу переважно на рівні цифровізації або впровадженні окремих цифрових рішень, цифрову когерентність розглянуто як умову системної узгодженості цифрових ініціатив, інформаційних потоків і стратегічних орієнтирів розвитку підприємства. Саме така узгодженість створює передумови для ефективного використання інформаційного потенціалу та підвищення результативності управління.

Запропоноване узагальнене визначення управління цифровим потенціалом підприємства поглиблює наукове розуміння сучасних управлінських процесів, оскільки дозволяє розглядати цифровий потенціал не як сукупність ізольованих технологічних рішень, а як результат цілеспрямованого управлінського впливу, що реалізується в умовах цифрової когерентності. Це, своєю чергою, розширює можливості подальшої операціоналізації досліджуваних понять і формування методичного інструментарію оцінювання рівня цифрової когерентності та ефективності управління інформаційним потенціалом підприємства.

Таким чином, розширення теоретичного підґрунтя управління інформаційним потенціалом у цифровому середовищі створює основу для подальших прикладних і емпіричних досліджень, спрямованих на адаптацію управлінських механізмів до умов цифрової економіки з урахуванням галузевої специфіки, зокрема енергетичного сектора, де узгодженість інформаційних і цифрових процесів має критичне значення для забезпечення стабільності та ефективності діяльності підприємств.

Отримані результати мають важливе теоретичне значення, оскільки поглиблюють понятійний апарат теорії управління підприємством у контексті цифрових трансформацій та формують концептуальну основу для подальших досліджень. Перспективними напрямками подальших наукових розвідок є розроблення методичних підходів до оцінювання рівня цифрової когерентності, побудова моделей управління цифровим потенціалом з урахуванням галузевої специфіки, зокрема енергетичного сектора, а також

емпіричне обґрунтування впливу цифрової когерентності на ефективність управління та результати діяльності підприємств.

ЛІТЕРАТУРА

1. Коваленко Н. В. Система управління розвитком підприємства та її складники. *Проблеми системного підходу в економіці*. 2019. № 4 (72). С. 98–107.

DOI: <https://doi.org/10.32782/2520-2200/2019-4-15>

2. Кривда О. В. Управління персоналом на сучасному підприємстві: необхідність та виклики // *Управління персоналом в інституційній економіці* : матеріали I Всеукр. наук. практ. студ., аспір. і мол. вчених 29 квітня 2020 року. Київ КПІ ім. Гігря Сікорського, 2020. С. 121–123.

3. Піляєв В. Р. Економічна сутність управління підприємством // *Економіка в умовах глобалізації: проблеми, тенденції, перспективи* : зб. матеріалів IV Міжнар. наук.-практ. інтернет-конф., 10–12 груд. 2018 р., м. Дніпро / відп. ред. : В. М. Шаповал, В. Я. Швець, Б. Шлюсарчик. Дніпро: НТУ «ДП», 2018. С. 159–161.

4. Файвішенко Д. С. Теоретичні основи стратегічного управління брендом. *Електронне наукове фахове видання з економічних наук «Modern Economics»*. 2019. № 17. С. 232–238.

DOI: [https://doi.org/10.31521/modecon.V17\(2019\)-37](https://doi.org/10.31521/modecon.V17(2019)-37)

5. Федоренко В., Лагутін Г., Денисенко М. Інвестиційно-інноваційний розвиток в контексті економічної безпеки підприємства : монографія. Київ : ТОВ «ДКС центр», 2015. 350 с.

6. Кузьменко О. В. Стратегічне управління ресурсним потенціалом підприємства : дис. ... канд. екон. наук : 08.00.04. Дніпропетровськ, 2013. 215 с. URL: https://lib.duan.edu.ua/images/PDF/diser/diser_24.pdf

7. Матукова-Ярига Д. Г., Покровенко Д. А., Нечаєв М. П. Сучасні підходи до формування конкурентоспроможного потенціалу підприємства // *Стратегії та інновації: актуальні управлінські практики* : матеріали VII Міжнар. наук.-практ. конф. (28 квітня 2023 року). Кривий Ріг : Донецький національний університет економіки і торгівлі імені Михайла Туган-Барановського, 2023. С. 214–217.

8. Павлюк Ю. В. Формування потенціалу конкурентоспроможності сучасного підприємства. *Економічний простір*. 2025. № 202. С. 223–229.

DOI: <https://doi.org/10.30838/EP.202.223-229>

9. Пасько М. Концептуальні засади формування та управління потенціалом підприємства і його складовими. *Modern foundations of economics, management and tourism*: collective monograph. Boston : Primedia eLaunch, 2022. Р. 201–248.

10. Клименко К. В. Стратегічне управління інноваційним розвитком нафтогазових підприємств : дис. ... д-ра філософії : 073. Івано-Франківськ, 2021. 202 с. URL: <https://www.wunu.edu.ua/svr/disertacia/klumenko/dysertacia.pdf>

11. Обруч Г. В. Цифрова трансформація підприємств залізничного транспорту в умовах розбудови глобального цифрового транспортно-логістичного простору. *Вісник економіки транспорту і промисловості*. 2021. № 74. С. 91–101. URL: <http://lib.kart.edu.ua/bitstream/123456789/9452/1/Obruch.pdf>

12. Зайцева А. С. Бліц-масштабування в стратегічній конфігурації управління прозорістю розвитку підприємств на основі цифрової когерентності. *Бізнес Інформ*. 2024. № 1. С. 249–257.

DOI: <https://doi.org/10.32983/2222-4459-2024-1-249-257>

13. Прохорова В. В., Юрман Я. В., Янчак Ю. О. Управління трансформацією підприємств на основі цифрової когерентності. *Бізнес Інформ*. 2024. № 6. С. 104–111.

DOI: <https://doi.org/10.32983/2222-4459-2024-6-104-111>

13. Коптева Г. М., Панченко А. О. Цифрова когерентність як основа управління змінами на підприємстві // Управління розвитком економічного середовища в умовах глобальних трансформацій : збірник тез доповідей III Міжнар. наук.-практ. конф. (м. Харків, 06-07 лют. 2025 р.). Харків : ХНУ імені В. Н. Каразіна, 2025. С. 364–366. URL: <https://econmgmt.uepa.karazin.ua/wp-content/uploads/2025/03/Конференція-УІПА-6-7-лютого-2025.pdf>

REFERENCES

Faivishenko D. S. (2019). Teoretychni osnovy stratehichnoho upravlinnia brendom [Theoretical foundations of strategic brand management]. *Modern Economics*, 17, 232–238. [https://doi.org/10.31521/modecon.V17\(2019\)-37](https://doi.org/10.31521/modecon.V17(2019)-37)

Fedorenko V., Lahutin H. & Denysenko M. (2015). *Investytsiino-innovatsiyni rozvytok v konteksti ekonomichnoi bezpeky pidpriemstva : monohrafiia* [Investment and innovation development in the context of economic security of the enterprise: monograph]. Kyiv: TOV «DKS tsentr».

Klymenko K. V. (2021). *Stratehichne upravlinnia innovatsiynym rozvytkom naftotransportnykh pidpriemstv : dys. ... d-ra filozofii: 073* [Strategic management of innovative development of oil transport enterprises: PhD thesis]. Ivano-Frankivsk. <https://www.wunu.edu.ua/svr/disertacia/klumenko/dysertacia.pdf>

Koptieva H. M. & Panchenko A. O. (2025). *Tsyfrova koherentnist yak osnova upravlinnia zminamy na pidpriemstvi* [Digital coherence as a basis for change management at the enterprise]. Harkiv: XNU imeni V. N. Karazina. <https://econmgmt.uepa.karazin.ua/wp-content/uploads/2025/03/Konferentsiia-UIPA-6-7-liutoho-2025.pdf>

Kovalenko N. V. (2019). Systema upravlinnia rozvytkom pidpriemstva ta yii skladnyky [Enterprise development management system and its components]. *Problemy systemnoho pidkhodu v ekonomitsi*, 4 (72), 98–107. <https://doi.org/10.32782/2520-2200/2019-4-15>

Kryvda O. V. (2020). *Upravlinnia personalom na suchasnomu pidpriemstvi: neobkhidnist ta vyklyky* [Personnel management at a modern enterprise: necessity and challenges]. Kyiv KPI im. Ihoria Sikorskoho.

Kuzmenko O. V. (2013). *Stratehichne upravlinnia resursnym potentsialom pidpriemstva : dys. ... kand. ekon. nauk : 08.00.04* [Strategic management of the resource potential of the enterprise: candidate thesis]. Dnipropetrovsk. https://lib.duan.edu.ua/images/PDF/diser/diser_24.pdf

Matukova-Yaryha D. H., Pokrovenko D. A. & Nechaiev M. P. (2023). *Suchasni pidkhody do formuvannia konkurentospromozhnoho potentsialu pidpriemstva* [Modern approaches to the formation of the competitive potential of the enterprise]. Kryvyi Rih: Donetskyi natsionalnyi universytet ekonomiky i torhivli imeni Mykhaila Tuhan-Baranovskoho.

Obruch H. V. (2021). Tsyfrova transformatsiia pidpriemstv zaliznychnoho transportu v umovakh rozbudovy hlobalnoho tsyfrovoho transportno-lohistychnoho prostoru [Digital transformation of railway transport enterprises in the context of building a global digital transport and logistics space]. *Visnyk ekonomiky transportu i promyslovosti*, 74, 91–101. <http://lib.kart.edu.ua/bitstream/123456789/9452/1/Obruch.pdf>

Pasko M. (2022). *Kontseptualni zasady formuvannia ta upravlinnia potentsialom pidpriemstva i yoho skladovymy* [Conceptual principles of formation and management of enterprise potential and its components]. Boston: Primedia eLaunch.

Pavliuk Yu. V. (2025). Formuvannia potentsialu konkurentospromozhnosti suchasnoho pidpriemstva [Formation of the competitiveness potential of a modern enterprise]. *Ekonomichnyi prostrir*, 202, 223-229. <https://doi.org/10.30838/EP.202.223-229>

Piliaiev V. R. (2018). *Ekonomichna sutnist upravlinnia pidpriemstvom* [Economic essence of enterprise management]. Dnipro: NTU «DP».

Prokhorova V. V., Yuhman Ya. V. & Yanchak Yu. O. (2024). Upravlinnia transformatsiieiu pidpriemstv na osnovi tsyfrovoi koherentnosti [Management of transformation of enterprises based on digital coherence]. *Biznes Inform*, 6, 104–111. <https://doi.org/10.32983/2222-4459-2024-6-104-111>

Zaitseva A. S. (2024). Blits-masshtabuvannia v stratehichnii konfihuratsii upravlinnia transparentnistiu rozvytku pidpriemstv na osnovi tsyfrovoi koherentnosti [Blitzscaling in the strategic configuration of enterprise development transparency management based on digital coherence]. *Biznes Inform*, 1, 249–257. <https://doi.org/10.32983/2222-4459-2024-1-249-257>

Стаття надійшла до редакції 09.10.2025 р.
Статтю прийнято до публікації 28.10.2025 р.
Оприлюднено 01.02.2026 р.